

Tuần Báo Vô Vi

14 tháng 1 năm 2024

Số 690

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tình Trời chiếu bằng cách nào?
- 2) Đấng toàn năng dùng những gì ban chiếu?
- 3) Chuyển biến bằng cách nào?
- 4) Đường đi có lâu không?
- 5) Khí Trời ban bằng cách nào?
- 6) Mở rộng đàn bằng cách nào?
- 7) Tại sao phải hành chánh pháp mới tiến?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 20-04-2006 4:50 AM Hỏi: <i>Tình Trời chiếu bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa tình Trời chiếu bằng thanh quang. Kệ: Toàn năng ban chiếu khắp nơi Phát triển do tâm giữ chơn lời Quy không thanh tịnh Trời ban phước Thành tâm tu luyện hướng về Trời.	2) Montréal, 21-04-2006 5:05 AM Hỏi: <i>Đấng toàn năng dùng những gì ban chiếu?</i> Đáp: Thừa đấng toàn năng dùng thanh quang ban chiếu. Kệ: Chuyển biến vô cùng chiếu khắp nơi Thanh quang sống động hành quang chiếu Các cõi cùng nhận hành chơn pháp Thức giác chính mình pháp pháp quang.
3) Montréal, 22-04-2006 5:25 AM Hỏi: <i>Chuyển biến bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa chuyển biến bằng thanh quang. Kệ: Quy hội vạn linh đồng nhứt thể Tiến hóa vô cùng tự giác tu Tâm thân ổn định tình giao cảm Quý tướng Trời cao tự mình làm.	4) Montréal, 23-04-2006 5:30 AM Hỏi: <i>Đường đi có lâu không?</i> Đáp: Thừa đường đi vô cùng thì phải lâu. Kệ: Đường dài tự dẫn thân hành pháp Cực khổ cam go cũng phải làm Dẫn thân thực hành đạt chơn pháp Nguyên khí Trời ban hưởng rõ ràng.
5) Montréal, 24-04-2006 5:40 AM Hỏi: <i>Khí Trời ban bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa khí Trời ban bằng thanh quang lớn rộng. Kệ: Khí Trời mở rộng sáng sáng ban Thanh điện du dương uyển chuyển bàn Thanh tịnh tận độ tự sống an Nguyên khí thanh cao mở rộng đàng.	6) Montréal, 25-04-2006 1:55 AM Hỏi: <i>Mở rộng đàng bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa mở rộng đàng bằng cách ban chiếu khắp nơi. Kệ: Thực hành pháp môn sẽ tự hiểu Quy nguyên thanh tịnh tâm trí mở Uyển chuyển vô cùng tự sáng suốt Thành tâm thực hành chánh pháp tiến.
7) Montréal, 26-04-2006 2:15 AM Hỏi: <i>Tại sao phải hành chánh pháp mới tiến?</i> Đáp: Thừa dày công hành chánh pháp mới tiến. Kệ: Dày công hành chánh pháp mới tiến Trí triển tâm minh tình phát triển Tinh Trời mở rộng duyên tận độ Thức giác chính mình không còn động.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 2 (tiếp theo)

...
Cho nên, người thể gian gọi là tu. Tu là gì? Là hiểu mình, trở về với thực chất của mình, trở về với nguyên lai bản tánh của chính mình, thấy rõ mình là một khả năng của vũ trụ. Bằng lòng tu tiến tức là sửa tiến hòa hợp với chân động của cả càn khôn vũ trụ mà tiến hóa. Khi mà luồng điện trong cơ tạng của chúng ta xuất phát được, hội nhập được, người đạo tu nói là chấm sáng phát ngay trung tim chân mày đó là Mô Ni Châu. Phát triển đi lên hòa hợp với tinh ba vũ trụ, tinh khí đầy đủ biến thành một cơ thể nhỏ hơn, nhẹ nhàng hơn, đi đứng rõ ràng, gọi là Hồn. Hồn xuất bản thể bất cứ lúc nào, học đạo vô cùng ở Bên Trên mà tiến hóa. Khi thể gian nói là nhân đạo, thấy ai đói cho cơm ăn, thấy ai thiếu mặc, cho áo mặc kêu bằng nhân đạo làm chuyện chút chút bên ngoài mà bỏ quên tâm thức của chính mình. Cho nên nhiều người làm phước, giúp đỡ người này người kia người nọ, rốt cuộc cũng phải mang một bệnh nan y trước khi ra đi không cầu cứu được.

Không lập lại sự thanh tịnh của chính mình, chỉ cầu Phật. Phật là người đã lập lại được sự thanh tịnh của chính họ. Mà chúng ta không bằng lòng lập lại sự thanh tịnh của chính mình mà cầu xin sự thanh tịnh giúp đỡ chúng ta chuyện đó không có! Chúng ta phải hướng tâm thì Bên Trên mới ban chiếu tâm thành tiến hóa của chính chúng ta. Chúng ta mới thấy rõ pháp là gì?

Ổn định bình an ở đâu? Tất cả do thanh quang cả càn khôn vũ trụ chủ trương hóa hóa sanh sanh cho vạn linh đồng tu, đồng tiến. Đồng tu là tu sửa chữa để tiến hóa. Chứ không phải tu mà mờ ám, mê tín dị đoan, không bao giờ tiến hóa, cúng lạy một triệu lần cũng vậy đó thôi. Tự sửa mình mới tiến hóa, điển năng trong cơ tạng chúng ta càng ngày càng ổn định càng sáng suốt, vui hòa và chấp nhận trong tinh thần nhịn, phải chịu nhục.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho mẹ bạn đạo BÙI VĂN ÍCH (Hà Nội) là cụ bà BÙI THỊ GÁI, sinh 1936, đã mất vào ngày 8-1-2024 (nhằm ngày 27 tháng 11 năm Quý Mão). Hướng thọ 88 tuổi, an táng tại Xóm 6, Thôn 3, Xã Thạch Thán, Huyện Quốc Oai, Thành phố Hà Nội, được siêu thăng tịnh độ!

Gia đình bạn đạo ÍCH chân thành cảm ơn quý bạn đạo!

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính báo,

Trụ Sở Giác Thức.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 23 tháng 5 năm 1970

Thăm thăm thượng thăng vượt thế tình
Chơ tu thanh tịnh đón bình minh
Thân hành đại đạo vui tâm tiến
Pháp lý Vô Vi diệu pháp trình.

Thế gian thiên tạo cơ hình
Thiên đàng điển tạo hồn xinh hơn người
Muôn trùng cảnh vật đẹp tươi
Người người mến cảm cảnh Trời chẳng sai
Xét ra tạo hóa quá tài
Đâu đâu cũng có an bài khắc sanh
Sanh thời chung đúc tương hành
Khắc thời giáng cấp hạ thành quỷ ma
Sống trong khổ cảnh ta bà
Tự do chẳng có vui hòa cũng không
Tham sân nuôi dưỡng tập tồng
Sanh rồi lại diệt khó phòng khổ đau
Cơ Trời quả thật nhiệm màu
Gắng tu mới thấy từ đầu chí đuôi
Chớ nên tham hận bùi ngùi
Thế gian là cảnh tạm vui khổ đau
Gắng công rèn luyện trước sau
Nhứt tâm theo Phật vượt màu thế sanh.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

114. CHUYỆN CON CÁ NGHĨ VỪA (Tiền Thân Mitacinti)

Nghĩ Nhiều và nghĩ ít...

...
Thuở xưa, khi vua Brahamadatta trị vì ở Ba-la-nại, có ba con cá sống ở sông Ba-la-nại, một con tên Nghĩ Nhiều, một con tên Nghĩ Ít, một con tên Nghĩ Vừa. Chúng từ rừng đi đến cảnh giới loài người. Tại đây, Nghĩ Vừa nói với hai con kia:

- Cảnh giới loài người này thật nguy hiểm và dễ sợ. Các người đánh cá quăng lưới, và bắt cá. Chúng ta hãy đi về nguồn lại.

Hai con cá vì biếng nhác, vì tham mỗi, trì hoãn lên đường, cho đến ba tháng trôi qua. Rồi những người đánh cá quăng lưới xuống sông. Nghĩ Nhiều và Nghĩ Ít tìm mỗi đi trước, vì mù quáng ngu si, chúng không đề phòng lưới dăng nên đi vào trong mạng lưới. Nghĩ Vừa đi sau cẩn trọng đề phòng. Biết được hai con kia đã sa vào mạng lưới, nó suy nghĩ: “Ta sẽ cứu sống những con cá biếng nhác, mù quáng, ngu si này”.

Nó bơi vào phía ngoài lưới dăng, làm vùng vẫy mắt lưới như đã được thoát, ra và làm tung toé nước như đã lặn về phía trước lưới. Rồi nó đi vào mạng lưới. Các người đánh cá nghĩ rằng các con cá đã vùng vẫy ra khỏi lưới và đã trốn đi rồi, nên nắm một góc lưới và kéo lên. Hai

con cá ấy thoát khỏi lưới và lặn xuống nước. Như vậy, nhờ Nghĩ Vừa, mạng sống của chúng đã được cứu thoát.

Sau khi kể câu chuyện quá khứ, bậc Đạo Sư là bậc Chánh Đẳng Giác, đọc bài kệ này:

*“Nghĩ Nhiều” và “Nghĩ Ít”
Cả hai đều mắc lưới,
Chỉ có “Nghĩ đúng mức”
Giải thoát cho bọn chúng,
Cả ba đã gặp nhau,
Chính tại con sông này,*

Như vậy, sau khi kể pháp thoại này xong, Bậc Đạo Sư thuyết giảng các Sự thật. Cuối bài giảng ấy, hai Tỳ kheo Trưởng lão chúng được quá Dự lưu. Bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy, “Nghĩ Nhiều” và “Nghĩ Ít” là hai Tỳ kheo Trưởng lão này, còn Nghĩ Vừa là Ta vậy.

(còn tiếp)

